

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

13 май 2015 година *

„Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ отходен душ канал — По-ранен промишлен дизайн — Основания за недействителност — Новост — Оригиналност — Видими особености на по-ранния промишлен дизайн — Разглеждани изделия — Членове 4-7, 19 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002“

По дело T-15/13

Group Nivelles, установена в Gingelom (Белгия), за която се явява Н. Jonkhout, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явяват S. Bonne и A. Folliard-Monguiral, в качеството на представители,

ответник,

другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд, е

Easy Sanitary Solutions BV, установено в Losser (Нидерландия), за което се явява F. Eijsvogels, адвокат,

с предмет жалба срещу решението на трети апелативен състав на СХВП от 4 октомври 2012 г. (преписка R 2004/2010-3) относно производство за обявяване на недействителност между I-drain BVBA и Easy Sanitary Solutions BV,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: D. Gratsias (докладчик), председател, М. Кънчева и С. Wetter, съдии,

секретар: J. Weychert, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 7 януари 2013 г.,

предвид писмения отговор на СХВП, подаден в секретариата на Общия съд на 16 юли 2013 г.,

* Език на производството: нидерландски.

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Общия съд на 15 юли 2013 г., с който се иска отмяна на решението на апелативния състав на непосочено в жалбата основание,

предвид писмената реплика, постъпила в секретариата на Общия съд на 30 септември 2013 г.,

предвид постъпилото в секретариата на Общия съд на 14 ноември 2013 г. искане на встъпилата страна за оттегляне от материалите по делото на становището, подадено от жалбоподателя на 30 септември 2013 г., предвид становищата на жалбоподателя и на CXВП по това искане, подадени в секретариата на Общия съд съответно на 16 и 17 декември 2013 г., и предвид решението от 11 ноември 2014 г. за отхвърляне на това искане,

предвид отправения от Общия съд към страните писмен въпрос,

предвид отправените на 17 ноември 2014 г. от Общия съд до жалбоподателя и до встъпилата страна искания за доказателства,

след съдебното заседание от 11 декември 2014 г.,

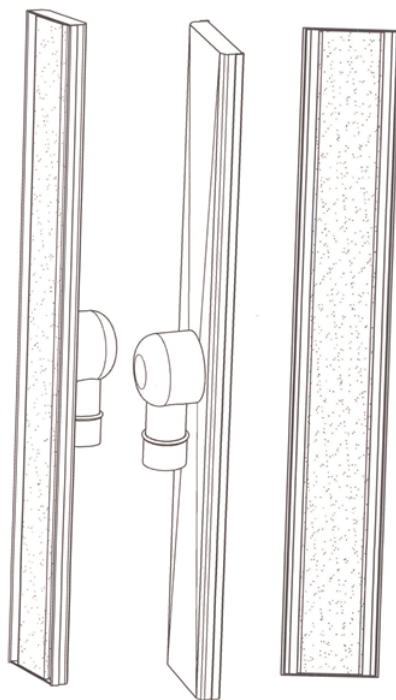
постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

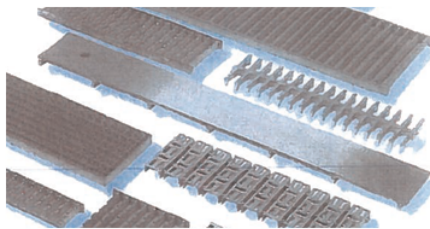
- 1 На 28 ноември 2003 г. встъпилата страна, Easy Sanitary Solutions BV, подава заявка за регистрация на промишлен дизайн на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) на основание Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от

12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70). Искането в заявката е за регистрация на промишлен дизайн със следното изображение:

- 2 Оспореният промишлен дизайн е регистриран като промишлен дизайн на Общността под номер 000107834-0025 и публикуван в Бюлетин на промишлените дизайни на Общността № 19/2004 от 9 март 2004 г. Съгласно регистрацията той обозначава „сифон за душ канал (shower drain)“.
- 3 На 31 март 2009 г. оспорената регистрация на промишления дизайн е подновена. Подновяването е публикувано в Бюлетин на промишлените дизайни на Общността № 61/2009 от 2 април 2009 г.
- 4 На 3 септември 2009 г. I-drain BVBA подава искане за обявяване на недействителност на оспорения промишлен дизайн в съответствие с член 52 от Регламент № 6/2002. В подкрепа на искането е изтъкнато основанието за обявяване на недействителност, което е предвиденото в член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002. Съгласно член 4, параграф 1 от Регламент № 6/2002 условията се отнасят по-специално до наличието на новост (по смисъла на член 5 от същия регламент) и на оригиналност (по смисъла на член 6 от същия регламент) на дадения промишлен дизайн към датата на неговото публично разгласяване в съответствие с член 7 от този регламент.

- 5 В подкрепа на искането си за обявяване на недействителност I-drain представя извадки от двата каталога с изделия на дружеството Blücher (наричани по-нататък „каталозите Blücher“). По-конкретно каталозите Blücher съдържат следното изображение:

- 6 На 30 август 2010 г. вследствие на сливане чрез придобиване жалбоподателят Group Nivelles встъпва в правата и задълженията на I-drain, което прекратява съществуването си като юридическо лице.
- 7 С решение от 23 септември 2010 г. отделът по отмяна на СХВП обявява оспорения промишлен дизайн за недействителен, с което уважава искането на I-drain.
- 8 Съгласно отдела по отмяна от доводите на I-drain ясно следва, че искането за обявяване на недействителност се основава на твърдяната липса на новост и оригиналност на оспорения промишлен дизайн на Общността (точка 3 от решението на отдела по отмяна). Според него промишленият дизайн представлява *stricto sensu* плака, легенче и сифон за душ канал, като единствената видима особеност на този промишлен дизайн е горната част на плаката (точка 15 от решението на отдела по отмяна). Плаката обаче била идентична с тази, която се намира в центъра на посоченото в точка 5 по-горе изображение, а оспореният промишлен дизайн не бил нов по отношение на изображения в този документ промишлен дизайн (точка 19 от решението на отдела по отмяна). Освен това отделът по отмяна отхвърля като неотносим довода на встъпилата страна, че плаката в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение се използва в различна среда от тази, в която е предназначено да се използва изделието, за което се отнася оспореният промишлен дизайн. Според него „използването на изделието, в което е включен промишленият дизайн, не [е] елемент [от неговия] облик, поради което различието е [без] значение при сравнението между двете противоречищи си изображения“ (точка 20 от решението на отдела по отмяна).
- 9 На 19 октомври 2010 г. встъпилата страна подава жалба на основание членове 55—60 от Регламент № 6/2002 срещу решението на отдела по отмяна.
- 10 С решение от 4 октомври 2012 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) трети апелативен състав отменя решението на отдела по отмяна от 23 септември 2010 г. За разлика от отдела по отмяна, то приема по същество, че оспореният промишлен дизайн на Общността е нов по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002, тъй като не е еднакъв с плаката в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, а в сравнение с нея съдържа разлики, които не са нито „минимални“, нито „трудни за преценяване по обективен начин“ и които поради това не биха могли да се считат за несъществени (точки 31—33 от обжалваното решение). Той връща преписката на отдела по отмяна „за ново разглеждане на искането за обявяване на недействителност по реда на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с [член 4, параграф 1 и член 6]“ от Регламент № 6/2002 (точка 2 от диспозитива на обжалваното решение).

Искания на страните

- 11 Жалбоподателят иска от Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
 - да потвърди решението на отдела по отмяна от 23 септември 2010 г., коригирайки при нужда мотивите.
- 12 СХВП иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 13 Встъпилата страна иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да отмени обжалваното решение на основание, различно от изложените от жалбоподателя,
 - да осъди жалбоподателя и СХВП да заплатят съдебните разноски.
- 14 В писмено становище по член 135, параграф 3 от Процедурния правилник, постъпило на 30 септември 2013 г. в секретариата на Общия съд, жалбоподателят потвърждава първоначалните си искания, като уточнява, че претендира също така подадената от встъпилата страна „инцидентна жалба“ да бъде отхвърлена и „СХВП [или] встъпилата страна“ да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

По допустимостта на второто искане на жалбоподателя

- 15 СХВП твърди, че второто искане на жалбоподателя е недопустимо. Според нея по същество жалбоподателят иска Общият съд да потвърди решението на отдела по отмяна от 23 септември 2010 г. Съгласно съдебната практика обаче (решения от 27 септември 2011 г., El Jirari Bouzekri/CXВП — Nike International (NC NICKOL), T-207/09, EU:T:2011:537, т. 15—17 и от 29 февруари 2012 г., Certmedica International и Lehning entreprise/CXВП — Lehning entreprise и Certmedica International (L112), T-77/10 и T-78/10, EU:T:2012:95, т. 32) Общият съд няма компетентност да приема потвърдителни или декларативни решения.
- 16 От своя страна встъпилата страна не повдига изрично възражение за недопустимост на второто искане на жалбоподателя, но счита, че Общият съд не може да потвърди решението на отдела по отмяна от 23 септември 2010 г., а ако той отмени обжалваното решение, делото следва да бъде върнато на апелативния състав, който ще трябва да се произнесе, като вземе под внимание съдебното решение за отмяна.
- 17 Тези доводи не могат да се приемат.
- 18 Най-напред, посочената от СХВП съдебна практика е неотнормативна към дадения случай. В двете посочени от СХВП съдебни решения става дума за искане Общият съд да потвърди решението на апелативния състав (а не решението на по-низшата инстанция в СХВП) по въпрос, по

отношение на който това решение е било в полза на жалбоподателя пред Общия съд. Така Общият съд приема, че съгласно член 65, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1) (чието съдържание е еднакво с това на член 61, параграфи 2 и 3 от Регламент № 6/2002) допустимо е такова искане, с което даден жалбоподател иска единствено да бъдат потвърдени основанията или доводите, изложени от него при обжалването, което апелативният състав е уважил (решения NC NICKOL, т. 15 по-горе, EU:T:2011:537, т. 17 и L112, т. 15 по-горе, EU:T:2012:95, т. 32).

- 19 Всъщност съгласно член 61, параграф 1 от Регламент № 6/2002 решенията на апелативните състави могат да се обжалват пред Общия съд, а съгласно параграф 2 обжалването е възможно на основание некомпетентност, нарушение на съществени процесуални правила, нарушение на Договора, на Регламент № 6/2002 или на правна норма, свързана с приложението им или със злоупотреба с власт; съгласно параграф 3 Общият съд има компетентност както за обявяване на недействителност, така и за изменение на обжалваното решение; и накрая, съгласно параграф 4 обжалване се допуска за всяка страна в производство пред апелативен състав, чиито претенции не са удовлетворени от решението на този състав. От последния параграф впрочем следва а contrario, че страна в производство пред апелативен състав не може редовно да обжалва пред Общия съд решение на този състав, с което са уважени изцяло нейните искания.
- 20 В дадения случай обаче второто искане на жалбоподателя не се отнася до пълното или частично потвърждаване на обжалваното решение, което впрочем е неблагоприятно за него. То се състои в искане Общият съд сам да приеме решението, което апелативният състав е трябвало или е могъл да приеме, тоест решението за отхвърляне на подадената до него жалба, а с това и да потвърди решението на отдела по отмяна от 23 септември 2010 г. С други думи, искането е Общият съд да упражни правото на изменение на решението на апелативния състав, предоставено му от член 61, параграф 3 от Регламент № 6/2002. Следователно подобно искане не е допустимо (вж. в този смисъл решение от 12 май 2010 г., Beifa Group/CXВП — Schwan-Stabilo Schwanhäußер (Пособие за писане), T-148/08, Сб., EU:T:2010:190, т. 40—44).

По вземането под внимание на страница от приложение А.9 към жалбата

- 21 СХВП и встъпилата страна твърдят, че жалбоподателят е представил на страница 76 от приложение А.9 към жалбата документ, който не е бил представен преди това пред СХВП. Поради това те искат този документ да не бъде вземан под внимание от Общия съд.
- 22 Във връзка с това след запознаване с материалите по преписката в производството пред СХВП, която е препратена на Общия съд в съответствие с член 133, параграф 3 от неговия Процедурен правилник, следва да се отбележи, че посоченият на страница 76 от приложение А.9 към жалбата документ не е сред документите, които са били предоставени на страните в производството пред СХВП. Действително, на страница 75 от това приложение има препис на писмо от 5 октомври 2009 г., изпратено по електронна поща от г-н М. Е. от предприятието Blücher до г-н R. G. от дружеството I-drain, за което жалбоподателят е съобщил в приложение 4 към подаденото от него на 2 април 2010 г. до отдела по отмяна писмено становище. Посоченият обаче на страница 76 от това приложение документ не е налице нито в приложенията към това писмено становище, нито по-общо сред различните документи, представени от страните в производството пред СХВП. Освен това в съдебното заседание, в отговор на поставен от Общия съд въпрос, представителят на жалбоподателя потвърди, че посоченият на страница 76 от споменатото приложение документ не е бил представен в производството пред СХВП.

- 23 Във връзка с това следва да се припомни, че целта на обжалването пред Общия съд е да се осъществи контрол за законосъобразност върху решенията на апелативните състави на CXВП по смисъла на член 61 от Регламент № 6/2002, поради което задачата на Общия съд не е да преразглежда фактическите обстоятелства в светлината на документи, представени за пръв път пред него.
- 24 Следователно посоченият документ на страница 76 от приложение А.9 към жалбата не следва да бъде обсъждан и не е необходимо да бъде разглеждана неговата доказателствена стойност (вж. в този смисъл решение Grupo Promer Mon Graphic/CXВП — PepsiCo (Изображение на кръгъл рекламен предмет) (T-9/07, EU:T:2010:96), т. 24 и цитираната съдебна практика).

По допустимостта на второто искане на встъпилата страна

- 25 В своето изложение по искането на встъпилата страна за отстраняване от материалите по делото на подаденото на 30 септември 2013 г. от жалбоподателя писмено становище по член 135, параграф 3 от Процедурния правилник CXВП оспорва по-специално допустимостта на направеното от встъпилата страна второ искане. За CXВП искането на встъпилата страна за отмяна на обжалваното решение е недопустимо, тъй като става дума за решение, с което исканията на встъпилата страна са уважени. В подкрепа на този довод CXВП се позовава на решение от 16 декември 2008 г., Budějovický Budvar/CXВП — Anheuser-Busch (BUD) (T-225/06, T-255/06, T-257/06 и T-309/06, Rec., EU:T:2008:574, т. 150 и 151).
- 26 Въпреки че възражението за недопустимост на второто искане на встъпилата страна не може да се изтъква от CXВП в нейното изложение по искането на встъпилата страна за отстраняване от материалите по делото на писменото становище по член 135, параграф 3 от Процедурния правилник, все пак то следва да бъде разгледано, тъй като се отнася до въпрос, който евентуално може да бъде разгледан служебно от Общия съд.
- 27 Във връзка с това най-напред следва да се припомни, че съгласно член 134, параграф 3 от Процедурния правилник встъпила страна по параграф 1 от същия член (който се отнася до страните в производство пред апелативния състав, различни от жалбоподателя) може в писмения си отговор да предяви искания за отмяна или изменение на решението на апелативния състав по въпрос, който не е повдигнат в жалбата, и да представи правни основания, неизложени в нея.
- 28 По-нататък следва да се отхвърли като неотнормено позоваването на решение BUD, точка 25 по-горе (EU:T:2008:574, т. 150—151). В това решение Общият съд отхвърля някои от доводите на встъпилата по делото страна, посочвайки, че „ако се допусне[...] [разглежданите] доводи[...]да се разбират като самостоятелно правно основание съгласно член 134, параграф 2 от Процедурния правилник, следва да се посочи, че то е несъвместимо със собствените искания на встъпилата страна [...] [която] не е поискал[а] отмяна или изменение на [...] решение[то на апелативния състав по това дело] по силата на член 134, параграф 3 от Процедурния правилник“ (решение BUD, т. 25 по-горе, EU:T:2008:574, т. 150 и 151). В настоящия случай обаче встъпилата страна е поискала именно отмяна на обжалваното решение.
- 29 Що се отнася до довода на CXВП, че с обжалваното решение „са уважени исканията“ на встъпилата страна, трябва да се припомни, че съгласно съдебната практика уважава исканията на една от страните решение на апелативен състав, с което са уважени само част от доводите ѝ, дори и останалите ѝ доводи и мотиви да не са били разгледани или да са били отхвърлени (вж. решение от 14 декември 2011 г., Vökl/CXВП — Marker Vökl (VÖKL), T-504/09, Сб., EU:T:2011:739, т. 26 и цитираната съдебна практика). За сметка на това решение на апелативен състав на CXВП не уважава исканията на една от страните по смисъла на член 61, параграф 4

от Регламент № 6/2002, когато се произнася по направено от тази страна искане в неблагоприятен за нея смисъл (вж. по аналогия решение VÖLKL, посочено по-горе, EU:T:2011:739, т. 27 и цитираната съдебна практика).

- 30 В настоящия случай отделът по отмяна е приел, че искането на жалбоподателя за обявяване на недействителност се основава по същество на твърдяната липса на новост и оригиналност на оспорения промишлен дизайн на Общността. По-нататък той установява, че този промишлен дизайн е еднакъв по смисъла на член 5, параграф 2 от Регламент № 6/2002 с по-ранен промишлен дизайн, а именно този, който представлява плака в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение.
- 31 Както в писменото си становище от 22 юни 2010 г., подадено до отдела по отмяна в отговор на споменатото в точка 22 по-горе становище на жалбоподателя от 2 април 2010 г., така и в писменото си становище пред апелативния състав (вж. резюмето на доводите на встъпилата страна в точка 14 от обжалваното решение, и по-специално частта, озаглавена „Неправилно вземане под внимание от отдела по отмяна на документ D1, за да се установи наличието на новост и оригиналност на оспорения промишлен дизайн“, стр. 9—13 от обжалваното решение) встъпилата страна твърди по-конкретно, че възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, което е възпроизведено и в точка 8 от решението на отдела по отмяна, не представлява сифон за душ канал, а само решетки, които могат да бъдат използвани за отходни канали.
- 32 Затова встъпилата страна твърди, че възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение и по-общо изобразените в каталозите Blücher изделия са били напълно различни от изделието, за което се отнася оспореният промишлен дизайн. За встъпилата страна това означава, че тези изделия не могат да се вземат под внимание, за да се прецени наличието на новост и оригиналност на оспорения промишлен дизайн.
- 33 Апелативният състав не е възприел тези доводи. Напротив, както с основание встъпилата страна отбелязва в точка 31 от обжалваното решение, апелативният състав е приел, че „по-ранният промишлен дизайн [е] представлява[а] съвсем обикновен и правоъгълен сифон за душ канал“. По този начин той е отхвърлил мълчаливо, но ясно довода на встъпилата страна, че ставало дума по-скоро за решетка на канал. Отхвърлянето на този довод по необходимост е довел до отхвърляне на твърдението на встъпилата страна, че изобразените в каталозите Blücher промишлени дизайни не трябва да се вземат под внимание, за да се определи дали е налице новост и оригиналност на оспорения промишлен дизайн.
- 34 Всъщност, макар че апелативният състав е отменил решението на отдела по отмяна за обявяване на промишления дизайн за недействителен поради липса на новост, той все пак му е върнал преписката „за ново разглеждане на искането за обявяване на недействителност по реда на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с [член 4, параграф 1 и член 6]“ от Регламент № 6/2002, както се посочва в точка 2 от диспозитива на обжалваното решение. От позоваването на член 6 от Регламента, отнасящ се до наличието на оригиналност, следва, че след като му е върната преписката, отделът по отмяна трябва да направи анализ дали този признак е налице по отношение на оспорения промишлен дизайн. Освен това в точка 36, второ изречение от обжалваното решение апелативният състав изрично посочва, че „новото разглеждане трябва да се основава на представените пред отдела по отмяна факти, доказателства и доводи, както и на новите факти, доказателства и доводи, които двете страни са представили пред апелативния състав“, а това означава да бъдат включени каталозите Blücher, които встъпилата страна не е искала да бъдат разглеждани в рамките на този анализ.
- 35 Следователно в обжалваното решение има произнасяне по жалба на встъпилата страна, което не е в нейна полза, поради което трябва да се приеме, че решението не уважава нейните искания по смисъла на член 61, параграф 4 от Регламент № 6/2002. Поради това встъпилата страна има право със своето второ искане да търси неговата отмяна, а доводите на CXBP в

противоположния смисъл трябва да бъдат отхвърлени (вж. в този смисъл решение от 17 март 2009 г., Laytoncrest/CXВП — Erico (TRENTON), T-171/06, Сб., EU:T:2009:70, т. 21 и решение VÖLKL, т. 29 по-горе, EU:T:2011:739, т. 28).

По основателността на първото искане на жалбоподателя

- 36 Жалбоподателят изтъква само едно основание в подкрепа на своята жалба, изведено от допусната от апелативния състав грешка при сравняването на оспорения промишлен дизайн с по-ранните промишлени дизайни, на които се позовава искането за обявяване на недействителност. Според него поради тази грешка апелативният състав е приел неправилно, че оспореният промишлен дизайн е нов по смисъла член 5 от Регламент № 6/2002.
- 37 Поради това най-напред следва да се установи какъв е по-ранният промишлен дизайн, който е бил взет под внимание от органите на CXВП при анализа на искането за обявяване на недействителност. По-нататък, тъй като закрилата на даден промишлен дизайн по смисъла на член 4, параграф 1 от Регламент № 6/2002 се състои в закрилата на външния вид на изделието, след като тази закрила не трябва да се отнася до частите на изделието, които не са видими при обичайната употреба на съответното изделие, както е видно от съображение 12 от същия регламент (вж. в този смисъл решения от 9 септември 2014 г., Biscuits Poult/CXВП — Banketbakkerij Merba (Бисквита), T-494/12, Сб., EU:T:2014:757, т. 19 и 20 и от 3 октомври 2014 г., Cezar/CXВП — Poli-Eco (Insert), T-39/13, Сб., EU:T:2014:852, т. 40, 51 и 52), то необходимо е да бъдат определени видимите елементи на този по-ранен промишлен дизайн. Накрая, следва да се провери дали апелативният състав е сравнил правилно видимите елементи на оспорения и на по-ранния промишлен дизайн.
- 38 Преди да се пристъпи към този анализ, следва да се напомни, че съгласно член 3, буква а) от Регламент № 6/2002 под „промишлен дизайн“ се разбира видимият външен вид на цялото изделие или на част от него, определен по-специално от особеностите на линиите, контурите, цветовете, формата, строежа или материалите на самото изделие или неговите орнаменти.
- 39 Освен това съгласно член 4, параграф 1 от същия регламент закрилата на промишлен дизайн чрез промишления дизайн на Общността се осигурява единствено в зависимост от това доколко той е нов и оригинален.
- 40 Във връзка с това член 5 от Регламент № 6/2002 предвижда:
- „1. Промисленият дизайн се счита за нов, ако липсва идентичен промишлен дизайн, който е общодостъпен:
- [...]
- б) в случая на регистриран промишлен дизайн на Общността, преди датата на подаване на заявка за регистрация на промишления дизайн, за който се иска закрила или, ако се претендира за приоритет, преди датата на приоритета.
2. Промислените дизайни се считат за идентични, когато техните особености се различават само в несъществени детайли“.
- 41 От член 5, параграф 2 от Регламент № 6/2002 следва, че два промишлени дизайна се считат за идентични, когато техните особености се различават само в несъществени детайли, тоест детайли, които не се забелязват веднага и които следователно не водят до различия, макар и малки, между посочените промишлени дизайни. Обратно, за да се прецени новостта на даден промишлен дизайн, следва да се прецени наличието на разлики, които не са несъществени,

между конфликтните промишлени дизайни, макар тези разлики да са малки (решение от 6 юни 2013 г., *Kastenholz/CXBP — Qwatchme* (Циферблати на ръчни часовници), T-68/11, Сб., EU:T:2013:298, т. 37).

- 42 Следва също така да се направи кратко изложение на решението на отдела по отмяна и на обжалваното решение.
- 43 В точка 15 от своето решение отделът по отмяна е приел, че оспореният промишлен дизайн представлява „сифон за душ канал (shower drain)“, състоящ се от плака, легенче и сифон. Във връзка с това той допълва: „Легенчето и сифонът са монтирани върху долната повърхност на плаката“.
- 44 От изображението на оспорения промишлен дизайн, което е възпроизведено в точка 1 по-горе, може да се установи, че отляво надясно първото изображение показва плаката заедно с легенчето под нея (към което се изтича водата), а в средата на легенчето е свързката към сифона; второто изображение показва долната част на легенчето заедно със свързката към сифона в средата; и накрая, третото изображение показва горната част на плаката.
- 45 В точка 16 от своето решение отделът по отмяна посочва, че „[п]ри обичайно използване, тоест когато душът [функционира], плаката е вградена в пода, при което легенчето и сифонът не се виждат“. Въз основа на това той заключава в точка 19 от решението, че „[e]динствената видима особеност на оспорения промишлен дизайн е горната част на плаката“. Тъй като според него тази видима особеност на оспорения промишлен дизайн е идентична с „показаната в D1 характеристика“, той приема, че в оспорения промишлен дизайн не е налице новост.
- 46 В жалбата си пред апелативния състав встъпилата страна изтъква по-конкретно, че неправилно отделът по отмяна е възприел покриващата плака като единствения видим елемент от изделието, за което се отнася оспореният промишлен дизайн, след като то бъде монтирано. Според нея страничната част на плаката, както и жлебовете от двете страни, също са видими. Така отделът по отмяна не е сравнил съвкупността от отнасящите се до оспорения промишлен дизайн характеристики с „отразените в D1 характеристики“, поради което направеният в неговото решение извод за липса на новост на този промишлен дизайн бил погрешен.
- 47 При внимателен прочит на обжалваното решение, въпреки известно двусмислие във формулировките, се установява, че апелативният състав е приел довода, съгласно който горната част на покриващата плака не е единственият елемент от нея, оставащ видим след монтирането на „сифона за душ канал“ (shower drain), за който се отнася оспореният промишлен дизайн. В точка 31 от решението си апелативният състав посочва, че „оспореният промишлен дизайн се състои от покриваща правоъгълна плака, но и от странични жлебове и фини външни ръбове на сифона за душ канал, така че всички тези елементи са видими при обичайно използване“.
- 48 Във връзка с това трябва да се отбележи, че изделието, за което се отнася оспореният промишлен дизайн, се състои, както правилно е установил отделът по отмяна, от покриваща плака, легенче и свързка със сифона за душ канал. По-точно водата от душа се стича към легенчето и през сифона се насочва към канализацията. Легенчето се закрива от покриващата плака, която има тази особеност, че повърхността ѝ е солидна, тоест няма дупки, които да позволяват на водата да се изтича в легенчето. Изтичането на водата в легенчето се осъществява чрез двата жлеба, разположени върху всяка от дългите страни на плаката.
- 49 След монтирането на „сифона за душ канал (shower drain)“, за който се отнася оспореният промишлен дизайн, тоест след неговото вграждане в пода на душ кабината, видима остава не само горната част на плаката, но също така двата странични жлеба и горната част на бордюра на легенчето, както апелативният състав отбелязва с основание в точка 31 от обжалваното решение. Явно апелативният състав се позовава на този последен елемент, когато става дума за

„фини външни ръбове“ на „сифона за душ канал (shower drain)“. Тези са съображенията, които освен това обосновават извода, че цитираното в точка 47 по-горе изречение от точка 31 на обжалваното решение следва да се разбира в смисъл, че според апелативния състав, както и според встъпилата страна, видимите части „при обичайно използване“ на сифона за душ канал (shower drain), за който се отнася оспореният промишлен дизайн, тоест след като той бъде монтиран, са не само горната част на покриващата плака, но и другите посочени по-горе елементи на изделието.

- 50 Единственото основание на жалбоподателя следва да се анализира, като се имат предвид така изложените съображения.
- 51 При обжалването жалбоподателят не изтъква доводи, които биха могли да поставят под съмнение изложените в точки 47—49 по-горе съображения. По-скоро той оспорва направеното от апелативния състав сравнение между оспорения промишлен дизайн и споменатия в точка 31 от обжалваното решение „по-ранен промишлен дизайн“. Според него тази част от обжалваното решение показва, че апелативният състав е преценил неправилно точка 19 от решението на отдела по отмяна.
- 52 Жалбоподателят обръща внимание, че отделът по отмяна е използвал в своето решение съкращението „D1“, когато се позовава на съвкупността от извадки от каталозите Blücher, които са били приложени към материалите на преписката, а не само на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, което е възпроизведено и в точка 8 от решението на отдела по отмяна. Това изображение било само част от документа, наречен в решението на отдела по отмяна „D1“. Освен това според жалбоподателя констатацията на отдела по отмяна в точка 8 от неговото решение не била съвсем правилна, тъй като изображението не представляло „канал за изтичане“, а само „подова решетка“ на канал за изтичане. Жалбоподателят обяснява, че под израза „подова решетка“ трябва да се разбира решетка, поместена в легенче за изтичане, което е вградено в пода. Решетката няма дупки върху хоризонталната си повърхност, така че изливащата се течност можела да изтече само странично по дължината на решетката.
- 53 Според жалбоподателя „подовата решетка“, представена във възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, съответства на „подовата решетка“ на оспорения промишлен дизайн. И двете били произведени от неръждаема стомана и имали формата на продълговат четириъгълник. Те нямат дупки върху хоризонталната си повърхност, така че изтичащата течност можела да премине към отходното легенче само странично. Във връзка с това жалбоподателят уточнява, че видимият в средата на изображението проход в плаката бил предназначен единствено да позволи снемането с цел почистване на решетката на легенчето. Оттук той заключава, че изображението показва само една покриваща правоъгълна плака, тоест „подова решетка“ на датското предприятие Blücher, която датира от 1998 г. и е от вида „Spaltrost“ (на немски), или „Spalterist“ (на датски), което означава „решетка с процеци“.
- 54 Според жалбоподателя обжалваното решение е опорочено от грешка, тъй като в точка 31 от него се посочва, че „по-ранният промишлен дизайн (D1) се състои от съвсем обикновен и правоъгълен сифон за душ канал [(shower drain)], представляващ покриваща плака с дупка“. Известно било обаче, че отходният душ канал не се състои само от покриваща плака, която, видно от самото ѝ наименование, служи за покритие на нещо — в дадения случай на отходния душ канал или на отходното легенче. Според него апелативният състав не е взел предвид, че изображението, възпроизведено в точка 5 по-горе, представлява изображение само на покриваща плака, а не е цялостно изображение на виждащият се при обичайна употреба отходен душ канал, който представлява включеният в каталозите Blücher по-ранен промишлен дизайн.

- 55 По този начин жалбоподателят твърди, че съгласно точки 7 и 31 от обжалваното решение апелативният състав е сравнил неправилно видимия облик на оспорения промишлен дизайн при обичайно използване само с покриващата плака, намираща се в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение. От контекста на представените от жалбоподателя пред СХВП каталози Blücher обаче можело да се заключи, че видимата на това изображение „подова решетка“ би следвало да се намира между външните прави ръбове на отходното легенче, а повърхността на пода около легенчето, външните прави ръбове на отходното легенче и поставената между тях „подова решетка“ се намират на една и съща височина. Такъв бил и случаят с оспорения промишлен дизайн.
- 56 Освен това от контекста на каталозите Blücher ставало ясно, че покриващата плака, която се намира в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, както и другите видове покриващи плаки били предназначени да се поставят между правите ръбове на вграденото в пода отходно легенче. Самото отходно легенче било изобразено на първата и на последната страница на въпросните каталози с тази разлика, че на това изображение то е снабдено с решетка с надупчена повърхност.
- 57 Според жалбоподателя, когато покриващата плака в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение е разположена в отходно легенче като изобразеното в каталозите Blücher, от такова отходно душ устройство при обичайно използване би се виждала не само покриващата плака, но противно на твърдението на апелативния състав и страните или бордюрите на тази плака, продълговатите процепи от едната и от другата страна на плаката, както и финият външен ръб на отходното легенче.
- 58 Поради това жалбоподателят твърди, че обжалваното решение на апелативния състав е основано на неточни доводи и на погрешно сравнение между разглежданите промишлени дизайни.
- 59 В това отношение следва да се припомнят изложените в точки 45—47 по-горе правилни съображения на апелативния състав, че след монтирането на изобразения в оспорения промишлен дизайн сифон за душ канал (shower drain) хоризонталната повърхност на покриващата плака не би останала единственият видим негов елемент. Така отделът по отмяна, който е достигнал до противоположния извод в точка 16 от решението, е допуснал грешка, която е трябвало да бъде поправена от апелативния състав.
- 60 В обжалваното решение обаче апелативният състав не е извел правилните изводи от установената от него грешка.
- 61 Действително, за да прецени новостта на оспорения промишлен дизайн, отделът по отмяна е сравнил неправилно само покриващата плака, за която се отнася оспореният промишлен дизайн, с покриващата плака, която е в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение. Не би било възможно обаче новостта на оспорения промишлен дизайн да се прецени чрез сравняване на всички негови елементи, които остават видими след монтирането му, единствено с плаката в средата на разглежданото изображение. Това би означавало всъщност да се прави сравнение между, от една страна, съвкупността от видимите елементи на дадено отходно душ устройство (което е изобразено в оспорения промишлен дизайн) и от друга страна, само един елемент от по-ранен отходен душ канал.
- 62 В това отношение не е необходимо да се установява дали, както твърди жалбоподателят (вж. точка 54 по-горе), е известно, че отходния душ канал не се състои само от покриваща плака. При всички случаи е достатъчно да се установи, че анализът на представените от страните пред СХВП данни води единствено до извода, че покриващата плака в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение е само част от отходно устройство за течности, поради което

преценката доколко оспореният промишлен дизайн е нов, е изисквала да се сравнят видимите след неговото монтиране особености и видимите особености след монтирането на по-ранния промишлен дизайн, част от който е споменатата покриваща плака.

- 63 Всъщност, първо, в представените от жалбоподателя извадки от каталози Blücher възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение се намира под заглавие „Roste für Rinnen und Aufsatzstücke“, означаващо „Решетки за канали и покриващи части“. Следователно е сигурно, че плаката в средата на това изображение не е обикновена покриваща плака, изпълняваща функция на решетка в отходно устройство за течности и не представлява цялостно такова устройство.
- 64 Второ, друга страница от разглежданите каталози (стр. 21), която жалбоподателят също е представил пред СХВП, съдържа диаграма, показваща как различни представени от предприятието Blücher елементи биха могли да се съчетават, за да се изгради цялостно отходно устройство за течности. В частност диаграмата показва шест вида решетки, едната от които без дупки, които биха могли да се монтират върху легенче, което от своя страна следва да се монтира върху сифон. Решетките са с квадратна форма, а не продълговати, но е видно, че същият принцип би могъл да се приложи спрямо решетките с различна форма или размери.
- 65 Във връзка с това следва да се посочи, че изобразената на тази диаграма непродупчена решетка (покриваща плака) е с номер на модела 697.200.200.20. Видно от страница 34 от същия каталог, става дума за разновидност с квадратна форма на серията от покриващи плаки „Spaltrost“, предлагана от предприятието Blücher. Същата серия включва и други модели (под номера 697.200.075.99, 697.200.150.99 и 697.200.200.99) със същия външен вид (тоест с непродупчена хоризонтална повърхност), но с продълговата форма. Също така освен размерите на моделите на тази страница има изображение на покриваща плака, която е същата като намиращата се в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение. Така при разглеждането на тези каталози би могло лесно за се заключи, че всички изобразени в тях видове решетки (или покриващи плаки) трябва да се съчетаят с други елементи, също предлагани от предприятието Blücher, за да се изгради дадено отходно устройство за течности.
- 66 Трето, както посочва жалбоподателят, първата и последната страница от каталозите Blücher, които са сред представените от него пред СХВП извадки, съдържат изображения на предлаганото от предприятието Blücher отходно устройство за вода с продълговата форма, но на тези две изображения то е снабдено с покриваща плака с дупки на хоризонталната си повърхност (решетка).
- 67 Четвърто, следва да се посочи също така, че съгласно параграфи 15 и 16 на представеното от жалбоподателя на 2 април 2010 г. пред отдела по отмяна на СХВП становище непродупчените покриващи плаки в каталозите Blücher, сред които е и плаката в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, е само част от отходно устройство за течности, което само по себе си не образува такова устройство.
- 68 Накрая, пето, трябва да се посочи, че встъпилата страна не оспорва също така пред органите на СХВП предназначението на предлаганата от предприятието Blücher покриваща плака от вида „Spaltrost“ като част от отходно устройство за течности. Напротив, в приложение 11 към нейното становище от 27 юни 2010 г. пред отдела по отмяна встъпилата страна представя извадки от друг каталог на предприятието Blücher, които съдържат изображение на покриваща плака като тази в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, която е поставена в легенче с отходен сифон под него. Впрочем тя припомня това обстоятелство в писмения си отговор.

- 69 Действително, встъпилата страна представя този документ в подкрепа на довода си, повторен и пред Общия съд, че въпросната покриваща плака на предприятието Blücher и отходните устройства за течности, върху които тя може да бъде поставена, са предназначени за използване не в душ кабина, а за индустриална употреба. От текста редом до изображението в представената от встъпилата страна пред СХВП извадка от каталога ясно се разбира, че става дума за използвани в хранително-вкусовата промишленост отходни устройства за течности.
- 70 Това обаче не омаловажава по никакъв начин ясно установимото от същото изображение обстоятелство, че покриващата плака в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение само по себе си не представлява отходно устройство за течности (или сифон за душ канал, както, изглежда, го е възприел апелативният състав), а е само част от такова устройство. Следователно, за да прецени дали оспореният промишлен дизайн е нов, апелативният състав е сравнил неправилно единствено с тази плака видимите след монтиране особености на този дизайн.
- 71 Изложените съображения не се поставят под съмнение от доводите на СХВП или на встъпилата страна.
- 72 СХВП се позовава на решение от 22 юни 2010 г., Shenzhen Taiden/CXВП — Bosch Security Systems (Комуникационно оборудване) (T-153/08, Сб., EU:T:2010:248, т. 23 и 24). Според нея съгласно това решение, тъй като в член 6, параграф 1 от Регламент № 6/2002 става дума за различие между цялостното впечатление, създадено от съответните промишлени дизайни, проверката за наличие на оригиналност на даден промишлен дизайн на Общността не може да бъде извършвана от гледна точка на специфични елементи, извлечени от различни предходни промишлени дизайни. При това положение е необходимо да се направи сравнение между, от една страна, цялостното впечатление, създадено от оспорения промишлен дизайн на Общността, и от друга страна, цялостното впечатление, създадено от всеки от предходните промишлени дизайни, основателно посочени от лицето, което иска обявяване на недействителност.
- 73 Според СХВП логиката на това решение, която е приложима по отношение на оригиналността на даден промишлен дизайн, на по-силно основание се простира и върху анализа за наличието на новост. Поради това характеристиките на няколко по-ранни промишлени дизайни не биха могли да бъдат съчетани, за да се постави под съмнение новостта на по-късен промишлен дизайн.
- 74 Този довод следва да бъде отхвърлен като основаващ се на погрешно разбиране за довода на жалбоподателя. В действителност жалбоподателят не твърди, че апелативният състав не е извлякъл специфични елементи от различни по-ранни промишлени дизайни, за да ги сравни с оспорения промишлен дизайн, но че е сравнил в неговата цялост сифона за душ канал (shower drain), който е оспореният промишлен дизайн, само с част, а не с цялото отходно устройство за течности, предлагано от предприятието Blücher и посочено в подкрепа на искането за обявяване на недействителност.
- 75 Също така СХВП твърди, че жалбоподателят не е доказал съществуването на промишлен дизайн, който е по-ранен от оспорения промишлен дизайн и който има всички характеристики на последния. Според нея доводите на жалбоподателя са основани на съчетаването между два различни промишлени дизайна. Макар да са изложени в едни и същи каталози (каталозите Blücher), тези два промишлени дизайна не следвало да се изобразяват заедно. Според нея дори да се предположи, че каталозите Blücher придават общодостъпност по смисъла на член 5, параграф 1 от Регламент № 6/2002, всеки от промишлените дизайни в тях би трябвало да се сравни поотделно с оспорения промишлен дизайн.

- 76 Този довод се основава на предпоставката, че на СХВП не е била изобщо показана намиращата се в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение покриваща плака, която е поставена в отходно легенче с продълговата форма и по този начин оформя цялостно отходно устройство за течности. Изложението на този довод в писмения отговор на СХВП се предхожда от аргументи, чиято цел е — и с основание (вж. точки 22 и 23 по-горе) — да се докаже, че документът на страница 76 от приложение А.9 към жалбата не трябва да бъде вземан под внимание. Видно от точка 68 по-горе, обаче предпоставката, на която се основава този довод на СХВП, е погрешен, което е достатъчно той да бъде отхвърлен.
- 77 Във всички случаи следва да се посочи по-общо, че в хипотезата на промишлен дизайн, състоящ се от множество съставни части, трябва да се счита, че той е придобил общодостъпност по смисъла на член 5, параграф 1 от Регламент № 6/2002, когато всички съставни части са били публично разгласени и е било ясно посочено, че тяхното предназначение е да бъдат комбинирани помежду им, така че да образуват определено изделие, с което се позволява да бъдат идентифицирани формата и характеристиките на този промишлен дизайн.
- 78 С други думи, не може да се приеме, че даден промишлен дизайн е нов по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002, ако той се състои само в комбинацията на вече общодостъпни промишлени дизайни и по отношение на които вече е било посочено, че те са предназначени да бъдат използвани заедно.
- 79 В случая, предвид изложените в точки 63—67 по-горе съображения, това означава, че след като е ясно от каталозите Blücher, че покриващата плака в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение има предназначение да бъде комбинирана с предлагани от предприятието Blücher легенчета и сифони, също показани в каталозите, за да бъде образувано цялостно отходно устройство за течности, СХВП следва при преценката на новостта на оспорения промишлен дизайн да го сравни по-конкретно с отход за течности, който се състои от разглежданата покриваща плака, съчетана с другите елементи от отходното устройство за течности, предлагано от предприятието Blücher, при положение че в посочените каталози няма нито едно изображение на подобно съчетание.
- 80 Също според СХВП наличието на дупка в покриващата плака в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение е допълнителен разграничителен елемент между нея и оспорения промишлен дизайн, въпреки че това различие не е било споменато от апелативния състав.
- 81 Този довод също трябва да бъде отхвърлен. От една страна, не е възможно да се отхвърли доводът на жалбоподателя за опороченост на обжалваното решение, като се позовава неясно на неспоменато в това решение обстоятелство. От друга страна, и преди всичко, допуснатата от апелативния състав грешка се състои според твърдението от жалбоподателя, което Общия съд счита за основателно, в това, че апелативният състав е сравнил цялото устройство (сифон за душ канал), представляващо оспореният промишлен дизайн само с един съставен елемент на по-ранния промишлен дизайн. С други думи, грешката се състои в самото идентифициране на по-ранния промишлен дизайн, който трябва да се вземе предвид при осъществяването на това сравнение, а не, както доводът на СХВП явно предполага — в характеристиките на този по-ранен промишлен дизайн.
- 82 Според встъпилата страна, след като основният довод на жалбоподателя пред СХВП е бил, че оспореният промишлен дизайн не е нов единствено предвид плаката в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, разбираемо е, че както отделът по отмяна, така и апелативният състав са основали своите решения на сравнението между посочения промишлен дизайн и тази единствена плака.

- 83 Този довод също трябва да бъде отхвърлен. Трябва да се припомни, че пред отдела по отмяна жалбоподателят е подкрепил с редица обстоятелства своето виждане, че оспореният промишлен дизайн не е нов и оригинален. Отделът по отмяна, след като е преценил, че единственият видим елемент от оспорения промишлен дизайн след монтирането му е неговата покриваща плака, която е еднаква с плаката в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, е уважил само на това основание искането за обявяване на недействителност. Той следователно не е сравнил оспорения промишлен дизайн с други промишлени дизайни, които фигурират в представените от жалбоподателя документи.
- 84 Тъй като обаче апелативният състав основателно счита, че други елементи от представлявания от оспорения промишлен дизайн сифон за душ канал биха били видими след неговото монтиране, той не би могъл да сравнява, както вече бе посочено, този промишлен дизайн единствено с покриващата плака в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение. За да прецени дали оспореният промишлен дизайн е нов, той е трябвало да разгледа наличието на разлики, които не са несъществени, между всички видими особености на този промишлен дизайн и всички видими особености на посочения по-ранен промишлен дизайн, без да се ограничава само до покриващата плака, която е част от по-ранния промишлен дизайн.
- 85 Също така встъпилата страна обръща внимание, че въпреки твърдението на жалбоподателя пред апелативния състав за възможността да се инсталира само покриващата плака от средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение в правоъгълно легенче с продълговата форма, без да има видим ръб след монтирането, той не е подкрепил това свое твърдение с доказателства, при което подобно монтиране не е изобразено никъде в каталозите Blücher. Във връзка с това встъпилата страна напомня, че документът на страница 76 от приложение A.9 към жалбата, който съдържа изображение на въпросната покриваща плака, монтирана в легенче с продълговата форма, не е бил представен пред СХВП и не може да бъде взет предвид.
- 86 Тези доводи обаче не могат да бъдат приети по вече посочените в точки 63—70 по-горе съображения.
- 87 Следователно единственото основание на жалбата е основателно.
- 88 Както бе отбелязано в точка 20 по-горе, с второто си искане жалбоподателят претендира по същество обжалваното решение да бъде изменено така, че жалбата до апелативния състав на встъпилата страна да бъде отхвърлена, а решението на отдела по отмяна, с което се уважава искането за обявяване на недействителност, да бъде потвърдено, евентуално със заместване на неговите мотиви. Следователно трябва да се определи как да се подходи с искането на жалбоподателя за изменение на обжалваното решение.

По основателността на второто искане на жалбоподателя

- 89 Трябва да се отбележи, че упражняваният от Общия съд контрол в съответствие с член 61 от Регламент № 6/2002 е контрол за законосъобразност на решенията на апелативните състави на СХВП и той може да отмени или измени оспореното решение само ако към момента на постановяването му то е опорочено и поради това е налице някое от основанията за отмяна или за изменение, посочени в член 61, параграф 2 от този регламент. Следователно признатото на Общия съд правомощие за изменение на решението на апелативния състав не означава, че той може да замени със своя преценката на апелативния състав и още по-малко да извърши преценка по въпрос, по който посоченият състав не е взел още становище. Поради това упражняването на правото да измени решението трябва по принцип да се ограничи до положенията, при които Общият съд, след като е осъществил контрол върху направената от

апелативния състав преценка, въз основа на установените фактически и правни обстоятелства е в състояние да определи решението, което апелативният състав е трябвало да приеме (вж. по аналогия решение от 5 юли 2011 г., Edwin/CXBP, C-263/09 P, Сб., EU:C:2011:452, т. 71 и 72).

- 90 В дадения случай въпросът дали оспореният промишлен дизайн е нов, е разгледан както от отдела по отмяна, така и от апелативния състав. Както обаче вече бе посочено, осъществено от тези органи на СХВП разглеждане и в двата случая е било опорочено от допуснати грешки: в случая с отдела по отмяна той е приел неправилно, че след монтирането на изображения в оспорения промишлен дизайн сифон за душ канал единственият видим негов елемент остава покриващата плака. Той е сравнил тази плака с плаката в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, без да вземе под внимание другите доказателства, на които се е позовал жалбоподателят. От своя страна апелативният състав правилно е установил допуснатата от отдела по отмяна грешка, но вместо да сравни видимите след монтирането елементи на изображения в оспорения промишлен дизайн сифон за душ канал с видимите елементи на други посочени от жалбоподателя по-ранни промишлени дизайни, включително този, част от който е покриващата плака в средата на посоченото изображение, апелативният състав само е сравнил неправилно оспорения промишлен дизайн и плаката в средата на изображението.
- 91 Разглеждането на въпроса дали оспореният промишлен дизайн е нов по отношение на посочените от жалбоподателя по-ранни промишлени дизайни, не е получило завършен вид. Поради това анализът на Общия съд доколко оспореният промишлен дизайн е нов предвид всички елементи, посочени от жалбоподателя пред органите на СХВП, предполага по същество да бъдат упражнени присъщи за СХВП административни функции и функции по разследване, а това би било в противоречие с институционалното равновесие, което е водещо за принципа на разделение на правомощията между СХВП и Общия съд. От това следва, че отмяната на обжалваното решение защитава в достатъчна степен интересите на жалбоподателя (вж. в този смисъл решение „Пособие за писане“, точка 20 по-горе, EU:T:2010:190, т. 133; вж. също в този смисъл и по аналогия решение VÖLKL, т. 29 по-горе, EU:T:2011:739, т. 121 и цитираната съдебна практика).
- 92 Поради това второто искане на жалбоподателя не следва да бъде уважено.

По основателността на второто искане на встъпилата страна

- 93 Както вече бе посочено, с второто си искане встъпилата страна претендира обжалваното решение да бъде отменено на основание, различно от изложените от жалбоподателя. В подкрепа на това искане тя изтъква, че апелативният състав е нарушил съществени процесуални правила, като е приел в точка 31 от обжалваното решение, че възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение разкрива съвсем обикновен правоъгълен сифон за душ канал, състоящ се от покриваща плака с дупка. Според нея този извод противоречи на твърденията на страните в хода на производството пред СХВП и не е мотивиран, което прави обжалваното решение недостатъчно разбиращо.
- 94 В това отношение встъпилата страна обяснява, че възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение показва само решетки, които биха могли да се използват в отходен канал за течности. Те включват показаната в средата на споменатото изображение плака, която е затворена откъм хоризонталната повърхност и позволява на течностите да изтичат само през страничните ѝ процепи.
- 95 Встъпилата страна обаче твърди, че съгласно извадките от един от каталозите Blücher, които тя е представила пред органите на СХВП, тази покриваща плака е предназначена за индустриално ползване, а не за използване като елемент от сифон за душ канал в санитарно помещение. В

частност изображението на тази плака в каталога било придружено от изображение на камионетка, което означавало — и това било обяснено на друга страница от същия каталог — че изделието е предназначено за индустриална употреба.

- 96 Жалбоподателят не оспорил аргументирано пред апелативния състав тези твърдения. Той само твърдял, при това без да бъде прав, че даденото обстоятелство има последици за основателността на неговото искане за обявяване на недействителност. Поради това обжалваното решение, което определя разглежданото изделие като сифон за душ канал, не било мотивирано и било неразбираемо.
- 97 В подаденото по реда на член 135, параграф 3 от Процедурния правилник писмено становище жалбоподателят посочва, че „на довода на встъпилата страна не трябва да се придава никаква тежест“, тъй като „от първостепенна важност е да се установи дали апелативният състав с основание може да приеме, че документ „D1“ се отнася не до [каталога] Blücher, както е решил отделът по отмяна, а само до покриващата плака“, показана в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение. Според него с довода си встъпилата страна иска всъщност да се възползва от смисловото объркване в обжалваното решение относно идентификацията на това, което се разбира под „D1“, за да постигне сравняването на оспорения промишлен дизайн само с тази покриваща плака. С оглед на това жалбоподателят иска основанията да бъде отхвърлено.
- 98 По отношение на твърдението на встъпилата страна, изложено в подкрепа на нейното второ искане, че задължението за мотивиране било нарушено, следва да се припомни, че по силата на член 62 от Регламент № 6/2002 решенията на СХВП трябва да бъдат мотивирани. Задължението за мотивиране е със същия обхват като произтичащото от член 296 ДФЕС задължение, съгласно което съображенията на автора на акта трябва да бъдат изложени по ясен и недвусмислен начин. Това задължение има двойната цел, от една страна, да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за приетата мярка, за да защитят правата си, и от друга страна, да даде възможност на съдилищата на Европейския съюз да упражнят контрол за законосъобразност на решението. Не може обаче да се изисква от апелативните състави да направят изложение, в което да следват изчерпателно и поединично всички съображения, които страните са представили пред тях. Мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които е прието решението от апелативния състав, а на компетентната юрисдикция — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол (вж. решение от 25 април 2013 г., Bell & Ross/CXBP — KIN (Кутия на часовник гривна), T-80/10, EU:T:2013:214, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 99 Освен това следва да се напомни, че задължението за мотивиране на решенията представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваността на мотивите, от която зависи материалната законосъобразност на спорния акт. Всъщност мотивите на едно решение представляват формален израз на съображенията, на които се основава това решение. Ако съображенията са неправилни, се засяга материалната законосъобразност на решението, а не мотивите му, които може да са достатъчни, но да изразяват неправилни съображения (вж. решение „Кутия на часовник гривна“, точка 98 по-горе, EU:T:2013:214, т. 38 и цитираната съдебна практика).
- 100 От доводите на встъпилата страна следва, че за нея естеството на обекта, който е в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, и в частност въпросът дали той е предназначен за използване като елемент на душ кабина или за индустриално ползване като част на отходен канал за течности, има значение за крайния извод по искането на жалбоподателя за обявяване на недействителност. Дори да се предположи обаче, че това е така, следва да се констатира, че в това отношение обжалваното решение е достатъчно мотивирано, тъй като в точка 31 от него е посочено, че става дума за „сифон за душ канал“.

- 101 Всъщност с доводите си встъпилата страна цели да постави под съмнение основателността на направения от апелативния състав извод. Такова заключение може да се направи от позоваването на встъпилата страна на доводите и на документите, които е представила пред СХВП и които според нея доказват, че разглежданият предмет е предназначен за индустриална употреба. По същество встъпилата страна счита, че изводът на апелативния състав е погрешен, тъй като не са били взети предвид нито тези доводи и документи, нито липсата на каквото и да е оспорване от страна на жалбоподателя. Също по този начин следва да се разбира доводът на встъпилата страна, че в тази му част обжалваното решение е „неразбираемо“.
- 102 Преди евентуално да се провери основателността на извода на апелативния състав, следва да се разгледа доколко той е относим към преценката на основателността на искането на жалбоподателя за обявяване на недействителност. Във връзка с това е необходимо да се припомни, че встъпилата страна обръща настоятелно внимание на въпроса за правилното идентифициране на изделието в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение, тъй като според него, ако се установи, че изделието е различно от това, за което се отнася спорният промишлен дизайн (сифонът за душ канал), това би било достатъчно, за да се отхвърли искането на жалбоподателя за обявяване на недействителност (вж. също т. 30—35 по-горе). Следователно трябва да се определи дали тази последна предпоставка е правилна.
- 103 Всъщност само в такъв случай хипотетичната грешка на апелативния състав при идентифицирането на изделието, за което се отнася по-ранният промишлен дизайн, може да оправдае отмяната на решението, която встъпилата страна е предявила със своето второ искане.
- 104 В това отношение следва да се отбележи, че пред органите на СХВП страните са спорили доколко относимо за окончателното решение по искането за обявяване на недействителност е използването, за което са предназначени изделията, обхванати съответно от оспорения промишлен дизайн и от по-ранните промишлени дизайни, на които жалбоподателят се позовава в подкрепа на това искане. Така в писменото си становище от 22 юни 2010 г. пред отдела по отмяна встъпилата страна е подкрепила виждането, че по-ранните промишлени дизайни, на които се позовава жалбоподателят, включително които са представени в каталозите Blücher, не поставят под съмнение новостта и оригиналността на оспорения промишлен дизайн, тъй като те се отнасят до други изделия, а именно отходни канали за течности, предназначени за индустриална употреба.
- 105 В подкрепа на своето виждане встъпилата страна се позовава на откъс от Общо становище на правителствата на страните от Бенилюкс относно Протокол от 20 юни 2002 г. за изменение на Единния закон на Бенилюкс в областта на промишления дизайн (наричан по-нататък „LBDM“). Изменението е имало за цел да пригоди LBDM към Директива 98/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 година относно правната защита на индустриални дизайни (ОВ L 289, стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 24, стр. 106), чиито разпоредби относно нововъведението и индивидуалния характер на даден промишлен дизайн са формулирани принципно по същия начин като в съответните разпоредби от Регламент № 6/2002.
- 106 В частност откъсът от това общо становище, на което се позовава встъпилата страна, гласи следното:
- „Понастоящем правото на промишлените дизайни закриля новия облик на изделието, което е предназначено да бъде използвано. Трите понятия — облик, изделие и предназначение за ползване — са неразделими, което се потвърждава от Hoge Raad (Върховния съд) на Нидерландия в неговото решение от 10 март 1995 г. (NJ 1995, 670, Kinderkapperstoel). Съществуващ артикул, който получава предназначение за ползване, различно от това, за което е подадена заявката, може следователно да получи самостоятелна закрила като промишлен дизайн

дори ако артикулът не е претърпял никакво съществено изменение и представлява характерният елемент от изделието с ново предназначение за ползване. Въпреки че директивата не използва понятието „предназначение за ползване“, резултатът е същият, тъй като закрилата е свързана чрез дизайна и изделието с даден предмет, така че детско столче във фризьорски салон представлява друг предмет, а не е играчка автомобил“.

- 107 В този откъс позоваването на „детско столче във фризьорски салон“, което „представлява друг предмет, а не е играчка автомобил“, има предвид обстоятелствата по делото, по което е постановено решението на Hoge Raad der Nederlanden (Върховния съд на Нидерландия) от 10 март 1995 г., точка 106 по-горе. Видно от текста на това решение, представен от встъпилата страна в отговор на искане на Общия съд за представяне на доказателства, делото се е отнасяло до искане да се регистрира като защитен на територията на страните от Бенилюкс промишлен дизайн на детско столче във фризьорски салон, включващо като основен елемент играчка автомобил, намираща се явно вече на пазара в страните от Бенилюкс и известна на заинтересованите среди. Hoge Raad решава, че е трудно да се разбере защо обстоятелството, че дадено изделие е съставено в частност от предмет с първоначално различно предназначение за ползване, който предмет е вече известен в съответните промишлени и търговски среди, пречи да се приеме, че става дума за изделие с нов облик, което може да бъде защитено като регистриран промишлен дизайн.
- 108 В точка 20 от своето решение отделът по отмяна отхвърля като неотносими тези доводи на встъпилата страна. Според него „използването на изделието, в което е включен промишленият дизайн, не е външна характеристика, поради което това различие не се отразява по никакъв начин на сравнението между двата конфликтни промишлени дизайна“.
- 109 Както бе посочено в точка 31 по-горе, в своята жалба пред апелативния състав встъпилата страна все пак повтаря доводите си, които са резюмирани в точки 104—107 по-горе, считайки, че тези доводи са били отхвърлена неправилно от отдела по отмяна.
- 110 В становището си пред апелативния състав от 10 май 2011 г. жалбоподателят оспорва резюмираните в точки 104—107 по-горе доводи на встъпилата страна. По-специално той изтъква, че противно на посоченото в споменатото в точка 105 по-горе Общо становище на правителствата на страните от Бенилюкс, виждането на Hoge Raad, изразено в неговото решение от 10 март 1995 г., точка 106 по-горе, не може да бъде приложено при тълкуването на разпоредбите на Директива 98/71 и на Регламент № 6/2002. Във връзка с това той се позовава на заключението от 4 февруари 2005 г. на генералния адвокат D. F. W. Verkade по дело C 04/27 HR пред Hoge Raad. В отговор на искане на Общия съд за представяне на документи, той представи препис от това заключение. По въпроса дали виждането, възприето в споменатото съдебно решение, би могло да се приложи след изменението в съответствие с Директива 98/71 на LBDМ, генералният адвокат е посочил, че не става дума за „acte clair“ и че щом за Hoge Raad този въпрос е без значение за разрешаването на висиящия пред него спор, би следвало да се отправи преюдициално запитване до Съда. Жалбоподателят се позовава също така на решение на Court of Appeal (England & Wales) (Апелативен съд на Англия и Уелс) от 23 април 2008 г. (2008, EWCA Civ 358), което според него също подкрепя неговото виждане. Към своето писмено становище той прилага препис от това съдебно решение.
- 111 Страните разглеждат този въпрос и в своите писмени реплики и дублики, подадени пред апелативния състав. В обжалваното решение обаче той не е взел отношение по повдигнатите от страните въпроси.
- 112 За да се определи дали в съответствие с Регламент № 6/2002 естеството на изделието, свързано с даден промишлен дизайн, може да повлияе на преценката за неговата новост или оригиналност, трябва да се отбележи, че както следва от член 3, буква а) (вж. точка 38 по-горе), използването в Регламента на понятието „промишлен дизайн“ се отнася до външния вид на дадено изделие или

част от изделие. Следователно „закрилата на промишлен дизайн“ по смисъла на член 4, параграф 1 от Регламент № 6/2002 се състои в закрилата на външния вид на изделието (решение от 9 септември 2014 г., Biscuits Poult/CXBP — Banketbakkerij Merba (Бисквитата), T-494/12, Сб., EU:T:2014:757, т. 19).

- 113 Освен това съгласно член 19, параграф 1 от Регламент № 6/2002 регистрираният промишлен дизайн на Общността, какъвто е оспореният в случая, дава на своя притежател изключителното право да използва и да забранява на всеки друг използването на промишления дизайн, без негово съгласие, а под „използване“ по смисъла на тази разпоредба следва да се разбира „по-специално, създаването, предлагането, разпространението на пазара, вноса, износа или използването на продукт, в който е включен или към който е приложен промишленият дизайн или складирането на такъв продукт за тези цели“.
- 114 Следва също така да се припомни, че съгласно член 36, параграф 2 от Регламент № 6/2002 заявката за регистрация на промишлен дизайн на Общността трябва да включва и указания за изделията, в които е предназначен да бъде включен или към които ще се прилага промишленият дизайн. Параграф 6 от същия член обаче уточнява, че информацията, предвидени в параграф 2, „не засягат обхвата на закрилата на промишления дизайн като такъв“.
- 115 Като се има предвид по-специално разпоредбата на член 36, параграф 6 от Регламент № 6/2002 и позоваването в член 19, параграф 1, второ изречение от същия регламент на понятието „продукт“, трябва да се заключи, че регистрираният промишлен дизайн на Общността предоставя на своя притежател изключителното право да използва съответния промишлен дизайн върху всякакви изделия (а не само върху посочените върху заявката за регистрация изделия), както и съгласно член 10 от този регламент — да използва всеки промишлен дизайн, който не създава у информирувания потребител различно цялостно възприятие. Също така той предоставя на своя притежател правото да забрани на всеки друг използването на притежавания от него промишлен дизайн върху каквито и да било изделия, както и използването на какъвто и да е промишлен дизайн, който не създава у информирувания потребител различно цялостно възприятие. Ако това не беше така, член 19, параграф 1, второ изречение щеше да има предвид не един „продукт“, а само продукта (продуктите), който е посочен в заявката за регистрация.
- 116 С оглед на този извод следва също да се приеме, че даден промишлен дизайн на Общността не би могъл да се счита за нов по смисъла на член 5, параграф 1 от Регламент № 6/2002, ако еднакъв на него промишлен дизайн е бил публично разгласен преди уточнените в тази разпоредба дати, въпреки че този по-ранен промишлен дизайн е бил предназначен да бъде включен в различно изделие или да бъде приложен към него. В противен случай последващата регистрация на този промишлен дизайн като промишлен дизайн на Общността, който е предназначен да бъде включен в друго изделие освен това, за което вече е бил публично разгласен, или да бъде приложен към това друго изделие, би позволила по съображенията, изложени в точка 115 по-горе, на притежателя на тази последваща регистрация да забрани неговото използване дори по отношение на изделието, за което се отнася настъпилото по-рано разгласяване. Подобен резултат обаче би бил парадоксален.
- 117 Разпоредбата на член 7, параграф 1, първо изречение от Регламент № 6/2002 също не води до друг извод.
- 118 Съгласно член 7, параграф 1, първо изречение от Регламент № 6/2002 „[з]а целите на прилагането на членове 5 и 6 [от този регламент], един промишлен дизайн се счита за общодостъпен, ако е публикуван, след регистрация или по друг начин, или изложен, използван в търговията или оповестен по друг начин [п]реди предвижданата дата в член 5, параграф 1, буква а) и член 6, параграф 1, буква а) или член 5, параграф 1, буква б)[,] и член 6, параграф 1,

буква б) [от същия регламент], освен ако няма разумен начин, по който тези събития, да са станали известни в редовната бизнес практика на специализираните среди от съответния сектор, действащ в рамките на [Съюза]“.

119 Буквалното тълкуване на член 7, параграф 1, първо изречение от Регламент № 6/2002 води до извода, че „съответния сектор“ по смисъла на тази разпоредба не може да бъде друг освен този, към който се отнася изделието, в което разкритият промишлен дизайн е бил включен или към който той е бил приложен. Така съгласно тази разпоредба по-ранен промишлен дизайн, който е включен в дадено изделие или е приложен към него, се счита за разкрит, ако е бил направен публично достояние, освен ако в редовната бизнес практика това обстоятелство не би могло да стане известно по разумен начин на специализираните среди от съответния сектор, действащ в рамките на Съюза, към който се отнася разглежданото изделие.

120 Подготвителните работи по Регламент № 6/2002 потвърждават това тълкуване. Редакцията на член 7 от него възприема предложението, което е формулирано до голяма степен по подобен начин в точка 3.1.4 от Становище на Икономическия и социален комитет по предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно промишлените дизайни на Общността (Ю С 388, 1994 г., стр. 9). За обосноваване на това предложение точки 3.1.2 и 3.1.3 от становището посочват следното:

„3.1.2. [К]акто е замислена, разпоредбата [относно преценяването на новостта на даден промишлен дизайн на Общността] изглежда трудно приложима в редица области и конкретно в текстилната индустрия. Често продавачите на фалшифицирани стоки се снабдяват с удостоверения, сочещи лъжливо, че оспореният промишлен дизайн вече е бил създаден по-рано в трета страна.

3.1.3. При тези условия поставената цел следва да бъде разгласяване сред заинтересованите среди в Европейската общност преди референтната дата“.

121 С други думи, чрез изискването разгласяването на по-ранен промишлен дизайн да стане известно на специализираните среди от съответния сектор, действащ в рамките на Съюза, член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002 цели да избегне възможността даден промишлен дизайн, за който се твърди, че е по-ранен, да бъде взет предвид с оглед прилагането на членове 5 и 6 от същия регламент, въпреки че той е непознат за самите специализирани среди от съответния за даденото изделие сектор (които поначало може да се считат за доста по-запознати от обществеността като цяло с промишлените дизайни, които са разгласени на датата на подаване на заявка за оспорения промишлен дизайн в съответния сектор). От друга страна, изложената обосновка в посоченото предложение на Икономическия и социален комитет не покрива хипотезата, при която по-ранният промишлен дизайн е известен на заинтересованите среди от определен сектор в Съюза, но не е известен на други заинтересовани среди от друг сектор, към който се отнасят различни изделия.

122 От изложените съображения следва, че „съответният сектор“ по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002 не е ограничен до сектора на изделието, в който оспореният промишлен дизайн трябва да бъде включен или приложен.

123 Следователно по-ранен промишлен дизайн, който е включен или приложен към различно изделие от това, за което се отнася по-късният промишлен дизайн, поначало е относим с оглед преценката на това доколко по-късният промишлен дизайн е нов по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002. Всъщност текстът на член 5 изключва възможността даден промишлен дизайн да може да се счита за нов, ако идентичен промишлен дизайн е бил публично разгласен по-рано, независимо от изделието, към което по-ранният промишлен дизайн е бил предназначен да бъде включен или приложен.

124 Въпреки всичко секторът, за който се отнася по-ранният промишлен дизайн, може евентуално да има определено значение с оглед преценката на оригиналността на даден промишлен дизайн по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002.

125 Всъщност член 6 от Регламент № 6/2002 има следното съдържание:

„Член 6

Оригиналност

1. Промишленият дизайн се счита за оригинален, ако общото впечатление, което създава у информирания потребител, се различава от това, което създава върху такъв потребител всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен публично:

а) в случая на нерегистриран промишлен дизайн на Общността, преди датата на първото публично разгласяване на промишления дизайн, за който се иска закрила;

б) в случая на регистриран промишлен дизайн на Общността, преди датата на подаване на заявка за регистрация на промишления дизайн, за който се иска закрила или, ако се претендира приоритет, преди датата на приоритета.

2. За да се определи оригиналността, се отчита степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн“.

126 Съгласно член 6 от Регламент № 6/2002 оригиналността на даден промишлен дизайн следва да се преценява с оглед на общото впечатление, което създава у информирания потребител.

127 Съгласно съдебната практика понятието за информиран потребител следва да се разбира като междинно понятие между приложимото в правото на марките понятие за среден потребител, от когото не се изискват никакви специални познания и който по принцип не извършва пряко сравнение между конфликтните марки, и това за вещо лице, експерт със задълбочени технически умения. Следователно, макар информираният потребител да не е средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен и който обичайно възприема промишлените дизайни като едно цяло и не проверява подробно отделните детайли, той не е и експертът или вещото лице, способно да изследва подробно най-малките разлики, които могат да съществуват между конфликтните промишлени дизайни (вж. решение от 21 ноември 2013 г., *El Hogar Perfecto del Siglo XXI/CXBP — Wenf International Advisers* (Тирбушон), T-337/12, Сб., EU:T:2013:601, т. 21 и 22 и цитираната съдебна практика).

128 Съдебната практика уточнява също така, че качеството „потребител“ предполага съответното лице да използва изделиято, което е предмет на промишления дизайн, в съответствие с предназначението на това изделие. Определението „информиран“ освен това подсказва, че без да бъде изобретател или технически експерт, потребителят познава съществуващите в съответния сектор различни промишлени дизайни, има определено равнище на познания относно елементите, които обикновено са включени в тези промишлени дизайни, и поради своя интерес към съответните изделия проявява сравнително висока степен на внимание, когато ги използва (вж. решение „Тирбушон“, точка 127 по-горе, EU:T:2013:601, т. 23 и цитираната съдебна практика).

129 Следователно потребителят, който следва да се има предвид при преценката на оригиналността на даден промишлен дизайн по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002, е потребителят на изделиято, към което промишленият дизайн е приложен или в който той е включен.

- 130 Във връзка с това следва да се припомни формулировката на съображение 14 от Регламент № 6/2002, съгласно която „[п]реценката за наличието на оригиналност на един дизайн следва да се основава на това дали цялостното впечатление, което той създава у информирания потребител се различава ясно от впечатлението, което създава у него корпуса на дизайна, като се вземе предвид естеството на продукта, към който е приложен дизайна или в който същият е включен и по-специално, промишления сектор, който го произвежда и степента на свобода на автора на дизайна при разработването му“. Поради това естеството на изделието, към което се отнася оспорен промишлен дизайн, и промишленият сектор, в който то попада, трябва да бъдат взети предвид при преценката на оригиналността на съответния промишлен дизайн.
- 131 В това отношение не би било изключено информираният потребител на изделието, към което е приложен даден промишлен дизайн или в което той е включен, да бъде също запознат с промишления дизайн, отнасящ се до други изделия, макар подобна осведоменост да не би могла да се предполага автоматично.
- 132 Следователно от значение за преценката е идентифицирането на изделието, към което е приложен по-ранен промишлен дизайн или в което той е включен, и на което е направено позоваване, за да се оспори оригиналността по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002 на по-късен промишлен дизайн. Всъщност посредством идентифицирането на съответното изделие би могло да се определи дали информираният потребител на изделието, към което е приложен по-късният промишлен дизайн или в което той е включен, е запознат с по-ранния промишлен дизайн. Едва ако това последно условие бъде изпълнено, по-ранният промишлен дизайн би могъл да стане пречка за признаването на оригиналността на по-късния промишлен дизайн.
- 133 Приложени към настоящия случай, посочените по-горе съображения водят до извода, че ако идентифицирането на конкретното изделие, в който е бил включен посоченият в подкрепа на искането за обявяване на недействителност по-ранен промишлен дизайн, не е от значение за преценката на наличието на новост по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002 на оспорения промишлен дизайн, то е от значение въпреки това за преценката на оригиналността по смисъла на член 6 от същия регламент на оспорения промишлен дизайн.
- 134 Следва обаче да се напомни, че в обжалваното решение апелативният състав е отменил решението на отдела по отмяна и му е върнал преписката „за ново разглеждане на искането за обявяване на недействителност по реда на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с [член 4, параграф 1 и член 6]“ от Регламент № 6/2002 (вж. т. 2 от диспозитива на обжалваното решение), или, с други думи, за да прецени оригиналността на оспорения промишлен дизайн. Следователно, тъй като апелативният състав е решил да се произнесе сам по естеството на изделието, в което по-ранният промишлен дизайн е бил включен, а не да остави този въпрос на преценката на отдела по отмяна, той е трябвало да обоснове своя извод чрез правилна преценка на относимите към него доказателства, които страните са му предоставили. Поради това следва да се провери основателността на тази преценка, каквото по същество е искането на встъпилата страна.
- 135 В това отношение следва да се посочи, че нищо в материалите по преписката на СХВП не позволява покриващата плака в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение да бъде определена като „сифон за душ канал“ (shower drain) или като елемент от такъв сифон. Както с основание изтъква встъпилата страна, представените на СХВП от жалбоподателя извадки от каталозите Blücher показват отходни канали за течности и решетки (включително споменатата по-горе плака), които могат да се използват заедно с тях. Подобни канали с техните решетки или покриващи плаки могат поначало да бъдат използвани на много различни места.

- 136 Както основателно отбелязва встъпилата страна, в каталозите Blücher при представянето на покриващата плака в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение липсва едно малко изображение на камионетка. От извадките от тези каталози, представени от встъпилата страна пред отдела по отмяна, като приложение 9 към нейното становище от 22 юни 2010 г., е видно, че изображението на малката камионетка указва на „класа на тежест“ на всяка предложена в тези каталози решетка (или плака). Тоест става дума за позоваване на максималната тежест, която дадената решетка или плака може да понесе.
- 137 Като цяло в каталозите Blücher има пет „класове на тежест“: един клас за „зоните за боси крака“ (баня и др.), един клас за „пешеходни зони“ (търговски центрове и др.), един клас за „ръчни колички за палети, колички“ (лека промишленост), един клас за „камионетки, камиони“ (промишленост, заводи) и един клас за „големи елеватори“ (тежка промишленост и др.). Посоченият на изображението с малката камионетка „клас на тежест“ съответства на втората максимална тежест, която разглежданата решетка или плака може да понесе. Според дадените обяснения предметите, попадащи в този „клас на тежест“, са подходящи за индустриално използване, например в завод, и могат да понесат тежестите, които подобно използване предполага. Въпреки това, противно на предположението, което встъпилата страна, изглежда, прави, това не означава, че те не могат да се използват и на други места, по-конкретно в душ кабина, където биха понесли по-слабо натоварване.
- 138 Така или иначе, след като нищо в материалите по преписката не сочи, че покриващата плака в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение е предназначена изключително или основно за използване като елемент на сифон за душ канал, то апелативният състав я е определил неправилно като „сифон за душ канал“ в точка 31 от обжалваното решение. Той е трябвало да я опише по-общо, което би съответствало на указанията от каталозите Blücher, определяйки я например като покриваща плака на отходен канал за течности.
- 139 Следователно трябва да бъдат приети доводите на встъпилата страна, с които се оспорва основателността на извода на апелативния състав, че предметът в средата на възпроизведеното в точка 5 по-горе изображение е сифон за душ канал.
- 140 От всички изложени дотук съображения следва, че както единственото основание на жалбоподателя, така и повдигнатото от встъпилата страна инцидентно основание са основателни. Поради това обжалваното решение трябва да се отмени в съответствие с исканията на жалбоподателя и на встъпилата страна. От друга страна, както бе посочено в точка 92 по-горе, искането на жалбоподателя за изменение на обжалваното решение трябва да бъде отхвърлено.

По съдебните разноски

- 141 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник всяка страна, загубила делото, се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено искане в този смисъл.
- 142 В случая CXBP е загубила делото и жалбоподателят и встъпилата страна са поискали тя да бъде осъдена да заплати съдебните разноски. Тъй като искането на жалбоподателя относно съдебните разноски е предявено след подаването на жалбата, съгласно съдебната практика е възможно страните да направят искане по съдебните разноски впоследствие, включително в съдебното заседание, макар да не са направили това при подаването на жалбата (вж. в този смисъл решение от 14 декември 2006 г., Mast-Jägermeister/CXBP — Licorera Zazapanesa (VENADO с рамка и др.), T-81/03, T-82/03 и T-103/03, Rec., EU:T:2006:397, т. 116 и цитираната съдебна практика). Следователно това искане на жалбоподателя е допустимо.

¹⁴³ Поради това CXВП следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноси, направени от жалбоподателя и от встъпилата страна съгласно техните искания.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

- 1) **Отменя решението от 4 октомври 2012 година (преписка R 2004/2010-3) на трети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП).**
- 2) **Отхвърля жалбата в останалата част.**
- 3) **CXВП понася направените от нея съдебни разноси, както и тези, които са направени от Group Nivelles и от Easy Sanitary Solutions BV.**

Gratsias

Кънчева

Wetter

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 13 май 2015 година.

Подписи